

[Freddy Madsen]

at lægge kursen om. Det er det, der er skaden, og det er det, der går igennem også på andre områder af finanslovforslaget.

Grethe Philip (RV):

Jeg stillede under mit første indlæg et spørgsmål til social- eller arbejdsministeren, som jeg endnu ikke har fået svar på; jeg håber, at jeg får det, inden debatten er færdig.

Det gik ud på, at jeg gerne ville have afklaret, om nogle af de midler, kommunerne nu skal anvende til afværgelse af ungdomsarbejdsløshed, kan anvendes til oprettelse af midlertidige stillinger, f. eks. på 3 måneder, på 5 måneder, til unge mennesker under en vis alder, 24 år, eller hvad man vil. Når jeg spørger om det, er det bl. a., fordi jeg ganske konkret ved, at man i Lyngby, efter at vi vedtog denne lov, gjorde et fremstød ved at oprette sådanne meget kortvarige, midlertidige stillinger ved plejehjem, stillinger for unge mennesker i ganske bestemte aldersgrupper. Der var ikke tale om ret mange stillinger, men det var dog et ganske interessant initiativ, de tog i Lyngby, og jeg kan ikke se andet, end at det både ud fra et socialt synspunkt og ud fra et beskæftigelsessynspunkt ville være ganske fornuftigt, om kommunerne kunne bruge nogle af deres penge til dette formål.

Jeg siger det specielt med henblik på de unge piger, for vi ved jo godt, at meget af det, man nu sætter i gang for beskæftigelsespenge, er noget, der i realiteten retter sig til de unge mænd, men som de unge piger ikke har glæde af. Men en del af disse stillinger inden for den sociale sektor vil netop overvejende have interesse for unge kvinder. Jeg synes, det kunne være rart at få sagen afklaret. Jeg har nok set et cirkulære udsendt af arbejdsministeren, men for mig er det ikke lysende klart, om det omfatter denne gruppe eller ej.

Jeg takker finansministeren for svar på flere af de spørgsmål, jeg stillede. Jeg takker også, fordi finansministeren gav udtryk for, at han var enig i flere af de betragtninger, jeg gjorde. Men der var en enkelt ting, som jeg synes finansministeren kom lidt let om ved, eller hvorom han i hvert fald brugte et udtryk, der ikke var særlig klart.

Da jeg spurgte finansministeren, hvordan han så på tanken om at overføre midler fra

den sociale pensionsfond – og det er jo i størrelsesordenen 940 mill. kr. pr. år – til udvidelse af pensionisternes forbrugsmuligheder, uden at det tvang os til en tilsvarende kontraktion et andet sted, svarede ministeren noget i retning af, at han godt kunne se, at man ikke sådan uden videre kunne tage midlerne fra pensionsfonden, men at det måtte finansieres – skattefinansieres – på anden måde.

Jeg synes ikke, det er et helt lysende klart udtryk. Jeg ville egentlig hellere have, at det var blevet udtrykt sådan, som de to forfattere, jeg nævnte før, Bent Rold Andersen og Palle Mikkelsen, har sagt det i deres anmeldelse af pensionsreformarbejdsgruppens betænkning fra marts d. å., som jeg henviste til i mit første indlæg. Jeg ville gerne høre, om finansministeren muligvis er enig i denne formulering, som lyder lidt anderledes.

I dette lille skrift står side 17, hvor der tales om model A og om, at der har været tale om en efterspørgselsforøgelse, som forfatterne siger må suges op ad anden vej:

»Den reelle finansiering af den øgede pensionsudbetaling sker således ikke via den sociale pensionsfonds midler – dette er kun en rent formel side af sagen – men via øget beskatning af den erhvervsaktive befolkning eller gennem ringere offentlige ydelser på andre områder. Der bliver med andre ord tale om en ren fordelingspolitik til fordel for pensionisterne og til ugunst for andre samfundsgrupper.«

Jeg gentager fra mit første indlæg, at vi i mit parti er positive over for visse forbedringer for pensionisterne, men at vi tror, det er nødvendigt at gøre det i en langsom takt, og jeg mener, det er nødvendigt, at vi gør os helt klart, at vi ikke kan give pensionisterne en forbedring, uden at andre grupper i samfundet må have en tilsvarende formindskelse af deres forbrug. Det synes jeg siges betydelig klarere her end med den formulering, finansministeren havde i første omgang.

Jens Møller (KrF):

Selv med en vis modvilje må jeg erklære mig enig med hr. Freddy Madsen i hans udtalelser om mærkning af tekstilvarer. Det er virkelig mange gange meget, meget svært at finde ud af, hvor de er lavet, om en del er lavet her og en del dér osv. Jeg er gentagne